

### Tranzistorový přijímač 28 MHz

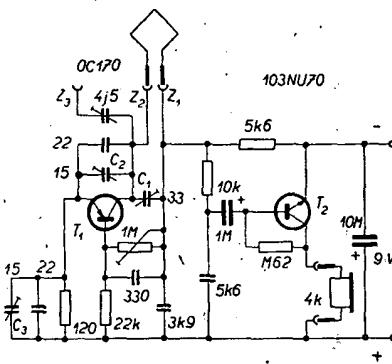
Přijímač byl zkonstruován jako zaměřovací pro hon na lišku v pásmu 28 MHz na krajských přeborech Jihomoravského kraje v Lípě u Gottwaldova, kde se s ním s. Dupáková umístila na 3. místě ze 26 závodníků.

Vstupní část tvoří superreakční detektor, osazený OC170 v zapojení se společnou bází. Přerušovací kmitočet je získán RC členem v bázi. Z kolektorového odporu je odebírána nf signál pro další stupeň, tranzistor 103NU70, který má v kolektorovém obvodu zapojena přímo vysokohmová sluchátka.

Přijímač je postaven na cuprexitové destičce o rozměrech  $60 \times 55$  mm metodu plošných spojů. Je samozřejmé, že je možno použít pertinaxu a součásti uphnout pomocí dutých nýtků. Pouzdro je z bílého plechu sily 0,5 mm o rozměrech  $67 \times 137 \times 44$  mm. Jako zdroje je použito dvojice plachých baterií. Je možno též použít miniaturní baterie 51D za cenu zkrácené životnosti. Na horní části skřínky jsou umístěny tři zdírky, do kterých se zasunuje rám z měděné trubky o  $\varnothing 4$  mm. Cuprexitová destička je připevněna k přední stěně čtyřmi šrouby M3  $\times$  30 s distančními trubičkami. Jako ladící kondenzátor je použit hrníkový trimr 30 pF, s kterým se obsáhne pásmo asi 25–29 MHz. Změnou indukčnosti pomocí výmenných cívek je možno přijímač ladit asi od 20 do 100 MHz, je však nutno přizpůsobit kapacitní délky  $C_2$ ,  $C_3$ . V našem přijímači bylo použito keramických trimrů kapacitě 15 pF. Pracovní bod a přerušovací kmitočet se nastavuje potenciometrickým trimrem 1 M $\Omega$ .

Při uvádění do chodu napájíme přijímač přes miliampérmetr a kontrolujeme proud, který nemá být větší než 5 mA. Avometrem zkonzervujeme napětí na bázi, kolektoru a emitoru obou tranzistorů (při zapojených sluchátkách). Jsou-li v zapojení použity součástky přesně podle schématu, pak při protáčení trimru 1 M $\Omega$  nasadí oscilace, které se projeví silným šumem. Trimr nastavíme tak, aby oscilace nebyly kritické; dotkneme-li se kolektoru  $T_1$  prstem, musí oscilace po dotyku znova nasadit.

Při zaměřování nutno přijímač přiblížit co nejvíce k zemi, aby se vyloučil vliv elektrického pole, které jinak znemožnuje přesné určení minima signálu. Nejlépe se zaměřuje, proniká-li do sig-



nálu, vysílače slabý šum, čehož i při silném signálu u lišky dosáhne částečným odladěním přijímače. Není-li přijímač použit jako zaměřovací, je možno připojit do zdírky  $Z_3$  anténu a místo rámu některou z výmenných cívek. Tyto přijímače mají velmi malé rušivé vyzárování, takže i při malé vzdálenosti mezi sebou se navzájem neruší. Při zkoušce se stanici RF11 neboť možno zjistit zádné rušení již asi na vzdálenost 10 m, zatím co RF11 se navzájem ruší ještě na vzdálenost 150 m.

Data rámu a cívek: rámu o  $\varnothing 26$  cm, trubka o  $\varnothing 4$  mm; nebo cívka na kostřice 10 mm, 10 záv. drátu 1 mm měď + hedvábí. Citlivost pro prahovou slyšitelnost signálu při hloubce modulace 60%: 0,5  $\mu$ V.

J. Bandouch, P. Šimák

Inž. J. Navrátil k tomuto přijímači připomíná:

1. Citlivost 0,5  $\mu$ V se mi zdá příliš dobrá, i když autoři neuvádějí, pro jaký poměr signál : šum. Takový signál je i obtížné měřit, protože parazitní pronikání z běžných signálních generátorů bývá asi této velikosti a tak zde dojde k naměřeným výsledkům lepším než je skutečnost.

2. Trimr  $C_3$  by mohl odpadnout.

3. Nf tranzistor 103NU70 je spolehlivě stabilizován a při extrémních teplotách může pak dojít k nesprávné činnosti (viz zahřívání zmrzlého přijímače třením rukou v Harrachově).

\* \* \*

V poslední době se v zahraničí používá namísto LC rezonančních obvodů v mezifrekvenčních stupních tranzistorových přijímačů tzv. transfiltrů. Jsou

to rezonátory z piezoelektrické keramiky – polymorfniho polarizovaného titanátu olova a zirkonu. Mají tvar malých terčíků, na jejichž plochy jsou napájeny stříbrné elektrody, případně na jedné straně rozdělené ve dvě soustředná mezikruží, čímž se dosahuje různé impedance.

Firma Intermetall vyrábí dva druhy: Pod označením TF-01 to jsou dvoupolý, jichž se používají v emitorovém obvodu namísto emitorového blokovacího kondenzátoru. V rezonanci představují sériový odpór  $\leq 15 \Omega$ .

Pod označením TO-01, TO-02 představují čtyřpolý, zapojovaný jako vazební člen mezi stupně mf zosilovače podobně jako dosavadní LC pásmové filtry. Mají odlišnou vstupní a výstupní impedanci, takže se dá dosáhnout přibližného přizpůsobení mezi tranzistorovými stupni:

typ	$R_{vst}$	$R_{výst}$
TO-01A	2 k $\Omega$	0,3 k $\Omega$
TO-02A	15 k $\Omega$	3 k $\Omega$

Poslední písmeno značí rezonanční kmitočet: A – 455 kHz, B – 465 kHz, C – 500 kHz.

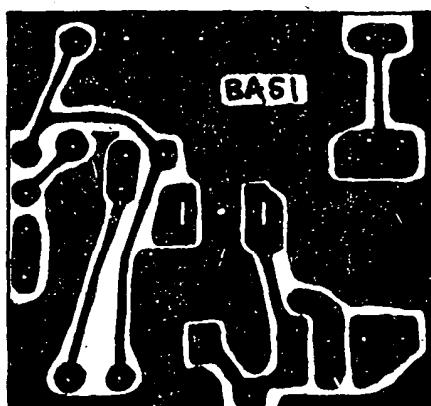
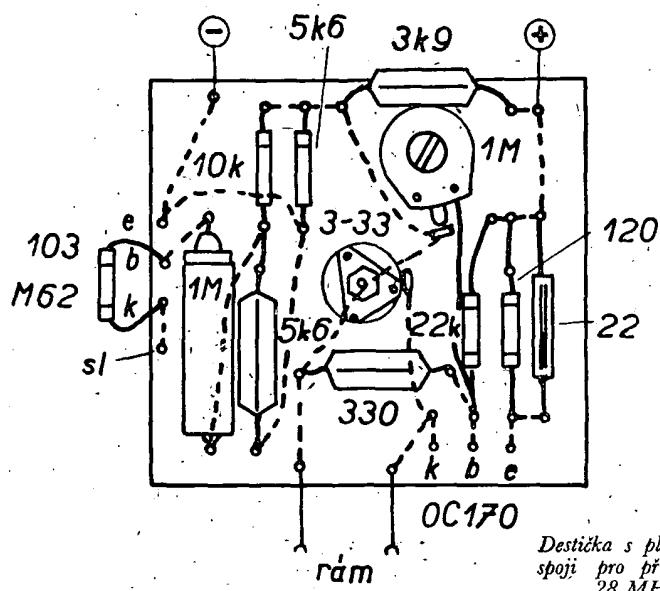
Šířka propouštěného pásmá je

typ	TO-01A	TO-01B	TO-01C
kHz	$25 \pm 7$	$27,5 \pm 7$	$27,5 \pm 7,5$
	TO-02A	TO-02B	TO-02C
	$11,5 \pm 7$	$11,6 \pm 7$	$12,5 \pm 7,5$

(B = 6 dB)

Šířka propouštěného pásmá se dá upravit řazením do série tak, aby se zachoval převodní poměr (střídavě se spojuje výstupní vodič s výstupním následujícího transfiltru, jeho vstupní se výstupní třetího atd.). Tyto kombinace se dodávají též hotové. Např. šestičlenný filtr TČ-060-04A má střední rez. kmitočet  $455 \pm 1$  kHz, zvlnění plochého maxima menší než 2 dB, šířku (6 dB) 4 kHz, šířku (60 dB) pod 18 kHz, čísel tvaru 4,5. Dají se též sestaví filtry s větší šířkou propouštěného pásmá a strmě klesajícími boky.

Výhodou transfiltru jsou malé rozložení, odolnost vůči atmosférickým vlivům, dlouhodobá stabilita a žádné vyzařování, takže nevyžadují stínění. Během 10 let se zaručuje lepší kmitočtová stabilita než 0,2 %. Jmenovitý rezonanční kmitočet se mezi  $-20^\circ C$  a  $+60^\circ C$  nemění více než  $0 \pm 0,1\%$ . Nevýhodou jsou vedlejší rezonance. Jsou však dosti vzdáleny, aby se vícenásobný příjem jednoho signálu dal odstranit LC vazbou mezi směsovačem a I. mf stupněm. Selektivitu zlepšuje i emitorové



Destička s plošnými spoji pro přijímače 28 MHz